

Baznīca Zulmai

Varbūt bija kas vairāk,
ko Dievs vēlējās, lai Zulma zinātu.

Lūsija Stīvensone

Baznīcas žurnāli
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem
notikumiem)

„Meklējiet, un jūs atradīsiet”
(3. Nefija 14:7).

Zulma sēdēja uz viena no
baznīcas soliēm un pieglaua
sava skolas formas tērpa svārkus.
Krāsaina gaisma spīdēja caur
tonētā stikla logiem, un krusts
stāvēja kapelas priekšā.
Zulma apmeklēja baznīcas
skolu, tāpēc viņa devās uz
dievkalpojumu divas reizes
dienā kopā ar citiem audzēk-

ņiem. Zulmai patika viņas baznīca. Viņa mīlēja Jēzu, un
viņai ļoti patika mācīties par Viņu.

Viņa klusi sēdēja, kad priesteris sāka runāt. Taču
šodien kaut kas šķita citādi. Pēkšņi viņas prātā un sirdī
ienāca jauna doma: *pastāv vairāk patiesības.*

Zulma savilka uzacis. Vairāk patiesības? Ko tas
nozīmēja?

Šī doma atkal ienāca viņas prātā. *Pastāv vairāk
patiesības.*

Zulma aizvēra acis un koncentrējās uz savām
sajūtām. Baznīcā viņa bija iemācījusies daudz kā
laba. Taču tagad viņa prātoja, vai kaut kas neiz-
trūka. Varbūt bija kas vairāk, ko Dievs vēlējās, lai
viņa zinātu. Bet kā viņa to varētu uzzināt?

Vēlāk viņa parunāja par savām domām ar
savu vecāko brāli Alberto.

„Tu domā, ka ir vairāk patiesības?”
Alberto pajautāja.

Zulma pamāja ar galvu. „Es gribu uzzināt
par citām baznīcām,” viņa teica.

„Labi,” Alberto atbildēja. „Es iešu ar tevi!”

Vairākus gadus Zulma un Alberto
apmeklēja dažādas baznīcas. Pēc viena
baznīcas dievkalpojumu Alberto teica:
„Tā baznīca mācīja labas lietas.”

Zulma piekrita, taču viņi joprojām saju-
ta, ka kaut kas trūka, tāpēc viņi turpināja
meklēt.

Kādu dienu Alberto uzskrēja pa trepēm
uz viņu mājām. „Es atradu baznīcu, ko

Šeit redzama Zulma, kad viņa bija maza
meitene. Labajā pusē ir fotogrāfija ar viņu
un viņas vīru, elderu Valteru F. Gonzalesu no
Septiņdesmitajiem.

mēs meklējam!” Alberto teica. Viņš cieši apskāva
Zulmu.

Zulmas acis iepletās. „Kur? Kā?”

„Mans draugs satika dažus misionārus no Pēdējo
Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas,” Alberto teica. „Es
uzklausīju viņus, un es ticu tam, ko viņi mācīja!”

Zulma un Alberto aiz prieka sāka dancot pa visu
māju. Taču tad Zulma saņēma sliktas ziņas. Mamma
nevēlējās, lai viņa tiktos ar misionāriem. „Tev ir tikai 12
gadi,” mamma teica. „Tu esi par jaunu.”

Tā kā Alberto bija vecāks, viņam atļāva turpināt tikties
ar misionāriem. Pēc dažām nedēļām viņš tika kristīts.

Zulma atkal un atkal vaicāja mammai, vai viņa
varētu mācīties no misionāriem. Visbeidzot mamma
pateica — jā.

Kad misionāri mācīja Zulmu, viņa sajuta siltumu sirdī.
Vienam no misionāriem bija grūti runāt spāniski, taču
tam nebija nozīmes. Nozīme bija tam, cik labi Zulma
jutās. Kad viņa uzzināja par Džozefu Smitu un Mormona
Grāmatu, viņa zināja, ka ir atradusi patiesību, ko bija
meklējusi!

Zulma vēlējās tikt kristīta. Bet ko teiks mamma?
Zulma bija tik priecīga, kad mamma
teica — jā! Savā kristību dienā Zulma
saģērbās baltās drēbēs. Viņa zināja,
ka Dievs viņu mīl. Viņa zināja, ka
Viņš viņu pazīst. Un viņa zināja, ka
Viņš palīdzēja viņai atrast Viņa atjau-
noto Baznīcu! ●

